

แผนก จ.

บันทึกข้อตกลง

เรื่อง แนวทางปฏิบัติร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการ
กรณีเด็กและหญิงซึ่งตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ในพื้นที่ ๔ จังหวัดภาคเหนือ^{*}
พ.ศ.๒๕๕๖

๑. ความเป็นมา หลักการ และเหตุผล

ด้วยพิจารณาเห็นว่า ขณะนี้สถานการณ์การค้าเด็กและหญิงยังคงรุนแรงอยู่ แม้จะมีการใช้บันทึกข้อตกลง เรื่อง แนวทางปฏิบัติร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการกรณีการค้าหญิงและเด็กที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ พ.ศ.๒๕๔๒ แล้วก็ตาม การปฏิบัติงานตามบันทึกข้อตกลงดังกล่าว มีข้อบกพร่องในหลายประเด็น คณะอนุกรรมการประสานการแก้ไขปัญหาการค้าเด็กและหญิง จึงได้ปรับปรุงแก้ไขเป็น บันทึกข้อตกลง เรื่อง แนวทางปฏิบัติร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการกรณีการค้าเด็กและหญิง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๖ เพื่อใช้แทน ประกอบกับ

๑.๑ การค้าเด็กและหญิงยังคงเป็นปัญหาที่สังคมโลกได้ตระหนักและเห็นพ้องต้องกันว่า เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างรุนแรง

๑.๒ ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งในภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงที่ได้รับผลกระทบจากปัญหานี้อย่างมากและปัญหาทวีความรุนแรงขึ้น เมื่อองค์การอาชญากรรมข้ามชาติใช้ประเทศไทยเป็นแหล่งแสวงหาประโยชน์จำนวนมหาศาลจากการค้าเด็กและหญิง ประเทศไทยถูกใช้ใน ๓ สถานะ คือ สถานะประเทศต้นทาง โดยมีการส่งเด็กและหญิงเพื่อการแสวงหาประโยชน์ทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ ขณะเดียวกันมีสถานะเป็นประเทศปลายทาง คือ มีเด็กและหญิงต่างประเทศถูกนำมาค้า และสถานะเป็นประเทศทางผ่าน คือ ใช้ประเทศไทยเป็นทางผ่านเพื่อส่งออก

ไปยังประเทศอื่น อย่างไรก็ตาม ปัญหาที่เกิดขึ้นมิได้มีผลกระทบต่อประเทศใดประเทศหนึ่งเพียงประเทศเดียว แต่มีผลกระทบอย่างกว้างขวางทั้งในระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ จำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกประเทศจะต้องช่วยกันแก้ไขปัญหานี้

^{*} เชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน พะเยา แพร่ น่าน ลำปาง ลำพูน ตาก

๑.๓ การค้าเด็กและหญิงไทยภายในประเทศก็ยิ่งปรากฏอยู่แม้ว่าจะไม่มากเท่าที่เป็นมาเมื่อสิบปีที่แล้วก็ตาม

๑.๔ หลายประเทศได้ให้ความสนใจกับปัญหาดังกล่าวมากขึ้น โดยการจัดประชุมหาแนวทางแก้ไขปัญหาทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาค ผลการประชุมแต่ละครั้งได้มีข้อเสนอแนะอย่างกว้างขวาง สำหรับประเทศไทยได้จัดประชุมหลายครั้ง อาทิ การจัดประชุมสมมนาระดับภูมิภาคเรื่องการค้าเด็กข้ามชาติ เมื่อเดือนเมษายน ๒๕๔๐ ต่อมาในเดือนพฤศจิกายนปีเดียวกัน ได้จัดประชุมสมมนาระดับภูมิภาคเรื่องการค้าเด็กและหญิงข้ามชาตินอกจากนี้ ยังได้มีการประชุมระดับภูมิภาคเมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ.๒๕๔๔ เพื่อรายงานความก้าวหน้าและวางแผนร่วมกันในการดำเนินการต่อไป

สำหรับการประชุมระดับโลกได้มีการประชุมครั้งแรกที่ประเทศสวีเดน เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๙ และครั้งที่สองที่ประเทศญี่ปุ่น เมื่อปี พ.ศ.๒๕๔๔ ซึ่งประเทศไทยได้ส่งผู้แทนเข้าร่วมประชุมด้วย

๑.๕ เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ ได้มีการจัดตั้งคณะอนุกรรมการแก้ไขปัญหการค้าเด็กและหญิงข้ามชาติขึ้น ต่อมาในปี ๒๕๔๒ ได้มีการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลง โดยใช้ชื่อว่า "คณะอนุกรรมการประสานการแก้ไขปัญหการค้าเด็กและหญิงข้ามชาติ" และในปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้ปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงโดยใช้ชื่อว่า "คณะอนุกรรมการประสานการแก้ไขปัญหการค้าเด็กและหญิง" โดยคณะอนุกรรมการประกอบด้วย ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจากภาครัฐ องค์กรเอกชน นักวิชาการ และผู้แทนองค์กรระหว่างประเทศในประเทศไทยที่ทำงานเกี่ยวข้องและองค์กรเหล่านี้ได้ให้การสนับสนุนด้านงบประมาณช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

๑.๖ เมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๔๑ ได้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการเจ้าหน้าที่ตำรวจระดับผู้กำกับและรองผู้กำกับเกี่ยวกับปัญหการค้าเด็กและหญิงข้ามชาติ ที่ประชุมเห็นร่วมกันว่าควรจะให้การดูแลช่วยเหลือแก่ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์และนำผู้กระทำความผิดมาลงโทษ โดยกำหนดเป็นขั้นตอนปฏิบัติให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ใช้ร่วมกันเพื่อให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน และให้นำประมวลกฎหมายอาญา พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ.๒๕๓๙ พระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ.๒๕๔๐ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการดำเนินการ และเพื่อให้งานนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้จึงได้มีการลงนามร่วมกันในบันทึกข้อตกลง เรื่อง แนวทางปฏิบัติร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการกรณีการค้าหญิงและเด็กที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ พ.ศ.๒๕๔๒ ระหว่างหัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ (ในขณะนั้น) ประธานคณะกรรมการประสานงานเรื่องเด็กต่างชาติ และผู้แทนเครือข่ายป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์และเด็ก

๑.๗ เนื่องจากมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๔ ประกอบกับบันทึกข้อตกลงดังกล่าวได้ใช้ปฏิบัติมาเป็นเวลาเกือบสี่ปี ซึ่งที่ผ่านมาได้ จัดให้มีการฝึกอบรม ผู้เกี่ยวข้อง อาทิ ตำรวจภูธร ตำรวจนครบาล ตำรวจตรวจคนเข้าเมือง ตำรวจตระเวนชายแดน เจ้าหน้าที่กรมประชาสงเคราะห์ (ในขณะนั้น) พนักงานอัยการ ผู้พิพากษา แพทย์และบุคลากรทางการแพทย์จากกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนจากหน่วยงาน การศึกษาที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย และผู้แทนจากองค์กรเอกชน ท่านเหล่านี้ได้ให้ ข้อคิดเห็นเชิงปฏิบัติต่อการการแก้ไขข้อความต่าง ๆ ให้เป็นปัจจุบันและให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

คณะอนุกรรมการประสานการแก้ไขปัญหาการค้าเด็กและหญิง ได้นำข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะจากการฝึกอบรมและข้อคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานตามบันทึกข้อตกลงฉบับแรก ดำเนินการปรับปรุงให้มีความครอบคลุมและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยได้ผ่านการประชุมปรึกษาหารือ กับผู้เกี่ยวข้องทั้งหมดและใช้เวลาเพื่อการนี้เป็นเวลาประมาณ ๑ ปี

แต่เนื่องจากพื้นที่ ภาคเหนือตอนบน ประกอบด้วย ๙ จังหวัดได้แก่ จังหวัด เชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน แพร่ น่าน พะเยา ลำพูน ลำปางและตาก เป็นพื้นที่ ที่ประสบปัญหาการค้าเด็กและหญิงตามความหมายในข้อ ๒.๑ นอกจากนี้พื้นที่บางแห่งยังเป็น เส้นทางผ่านของเด็กและหญิงจากต่างชาติ เดินทางเข้ามาค้าประเวณีในประเทศไทยหรือเดินทาง ต่อไปยังประเทศที่สาม แม้ว่าจะรู้ได้กำหนดนโยบายและมาตรการเพื่อการแก้ปัญหาในหลาย ประการแต่ปัญหาดังกล่าวก็ยังมีได้ลดน้อยลง ดังนั้น เพื่อให้การช่วยเหลือเด็กและหญิงของพื้นที่ ๙ จังหวัดภาคเหนือมีการประสานงานและมีการส่งต่อภารกิจกันอย่างเป็นระบบ และกำหนด รูปแบบขั้นตอนการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางในการช่วยเหลือเด็กและหญิง อย่างสอดคล้องกัน จึงเห็นควรจัดทำบันทึกข้อตกลง เรื่อง แนวทางปฏิบัติร่วมกันของหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องในการดำเนินการกรณีเด็กและหญิงซึ่งตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ในพื้นที่ ๙ จังหวัด ภาคเหนือ พ.ศ. ๒๕๔๖

คณะอนุกรรมการจัดทำบันทึกข้อตกลง เรื่อง แนวทางปฏิบัติร่วมกันของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการกรณีเด็กและหญิงซึ่งตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ในพื้นที่ ๙ จังหวัดภาคเหนือ พ.ศ. ๒๕๔๖ จึงได้จัดให้มีการลงนามโดยผู้แทนหน่วยงานต่าง ๆ คือ ผู้ว่า ราช-การจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด ผู้บังคับการกองตรวจคนเข้าเมือง ๓ สำนักงาน ตรวจคนเข้าเมือง ผู้อำนวยการโรงพยาบาลประจำจังหวัด อัยการจังหวัด พัฒนาสังคมและ

สวัสดิการจังหวัด ผู้แทนจากองค์กรเอกชน และพยานตามรายนามลงลายมือชื่อท้ายบันทึก ข้อตกลงนี้

๒. กรณีที่ถือว่าเด็กและหญิงตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์และพึงได้รับการช่วยเหลือ

๒.๑ เด็กหรือหญิงที่ถูกบุคคล กลุ่มคน หรือองค์กร เป็นธุระจัดหา ชื่อ ชาย จำหน่าย พามาจากหรือส่งไปยังที่ใด รับ หน่วงเหนี่ยว หรือกักขัง ซ่อนเร้นซึ่งเด็กหรือหญิง โดยใช้อุบายล่อลวง ชูเชิญ ประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด ทั้งนี้ไม่ว่าจะกระทำภายในหรือนอกราชอาณาจักรและการกระทำความดังกล่าวทำให้เด็กหรือหญิงนั้นตกอยู่ในสภาวะจำยอม กระทำการ หรือยอมรับการกระทำใดๆ อันมิชอบด้วยกฎหมาย เช่น การค้าบริการทางเพศ การข่มขู่บังคับจิตใจ การใช้แรงงานโดยกดขี่ทารุณ หรือโดยเอาเปรียบในทางแรงงานประการอื่น อาทิ การเอาเปรียบค่าจ้างแรงงาน หรือบังคับชูเชิญให้เป็นขอทาน หรือการกระทำอื่นใดที่ไร้คุณธรรม

๒.๒ มีพฤติการณ์ตามที่กำหนดไว้ใน ๒.๑ กระทำต่อเด็กทั้งหญิงและชาย หรือหญิง ไม่ว่าเด็กหรือหญิงนั้นจะยินยอมหรือมีส่วนรู้เห็นต่อการกระทำในเบื้องต้นหรือไม่ก็ตาม ให้ถือว่าเด็กหรือหญิงนั้นตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์

๓. เด็กและหญิงที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์^๒ แบ่งออกเป็น ๔ กลุ่ม คือ

๓.๑ เด็กและหญิงไทยที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์

๓.๒ เด็กและหญิงต่างด้าวที่เข้าประเทศไทยหรืออยู่ในราชอาณาจักรโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย และตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์

๓.๓ เด็กและหญิงต่างด้าวที่เข้าประเทศไทยถูกต้องตามกฎหมาย แต่ภายหลังตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์

๓.๔ เด็กและหญิงที่มีได้มีสัญชาติไทย แต่อาศัยอยู่ในประเทศไทย และตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์

^๒ ให้หมายรวมถึง การกระทำความผิดต่อเด็กและหญิงโดยการซื้อ ขาย จำหน่าย พา หรือ จัดหาเด็กและหญิงนั้นไปด้วยวิธีการ ต่างๆ เพื่อสำเร็จความใคร่ทั้งแก่ตนและผู้อื่น เพื่อการอนาจารหรือเพื่อประโยชน์อันมิชอบ ไม่ว่าโดยการขายเด็ก ให้เด็กเป็นขอทาน หรือทำงานในสภาพที่ใช้แรงงานโดยทารุณโหดร้าย (นำมาจากหลักการและเหตุผลของพระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าเด็กและหญิง พ.ศ.๒๕๔๐ และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ.๒๕๔๐

การวินิจฉัยว่าเด็กและหญิงนั้นตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์หรือไม่ ให้เป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยผู้มีอำนาจวินิจฉัยต้องรับฟังพยานหลักฐานและเหตุผลจากหน่วยงานที่พบหรือดูแลเด็กและหญิงนั้นอยู่^๓

๔. การปฏิบัติการให้ความคุ้มครองก่อนการช่วยเหลือเด็กและหญิง

๔.๑ การสร้างกลไกการให้ความคุ้มครอง เด็กและหญิง

๔.๑.๑ การจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการระดับจังหวัด

ให้จังหวัดจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการระดับจังหวัด โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดหรือรองผู้ว่าราชการจังหวัด ที่ได้รับมอบหมาย เป็นประธาน คณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการ ประกอบด้วย ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด อัยการจังหวัด ปลัดจังหวัด จัดหางานจังหวัด สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด ผู้แทนสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง พัฒนาการจังหวัด เกษตรจังหวัด ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด ผู้ปกครองสถานสงเคราะห์(ถ้ามี) องค์กรเอกชน หน่วยงานและบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และให้พัฒนา-สังคมและสวัสดิการจังหวัด เป็นเลขานุการศูนย์ปฏิบัติการ

๔.๑.๒ ให้ศูนย์ปฏิบัติการระดับจังหวัด มีหน้าที่

ก) ประสานงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชนที่เป็นเครือข่ายในการรับแจ้งเหตุ ช่วยเหลือคุ้มครอง บำบัดฟื้นฟู และส่งตัวเด็กและหญิงกลับคืนสู่ภูมิสำเนา

ข) ดำเนินการกับผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์

ค) จัดระบบการเก็บข้อมูล ประมวลข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล และจัดทำรายงาน การดำเนินการคุ้มครอง ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟู และการคืนสู่สังคมรวมทั้งการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดเป็นรายกรณี

ง) ประสานงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาศักยภาพของบุคคลให้มีความรู้ ความตระหนักและทักษะในการปฏิบัติงานในทุกด้าน อาทิ ด้านการคุ้มครอง ปรามปรามและแก้ไขปัญหาค้าเด็กและหญิง

จ) ติดตามประเมินผลการดำเนินงานเสนอต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการค้าเด็กและ หญิงในระดับชาติ

ฉ) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานในระดับต่าง ๆ

ช) มีหน้าที่อื่นใดตามที่คณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการเห็นสมควร

ควร

^๓ อ้างถึงบันทึกข้อตกลง เรื่อง แนวทางปฏิบัติร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการกรณีค้าหญิงและเด็กที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2542 ภาคผนวก สรุปลักษณะจากการประชุมชี้แจงบันทึก ข้อตกลง

๔.๑.๓ ให้สำนักงานพัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัด เป็นหน่วยงานประสานงานในการรับแจ้งเหตุ และให้ประชาสัมพันธ์หน่วยงานให้เป็นที่รู้จักอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง

๔.๒ กระบวนการช่วยเหลือเด็กและหญิง

๔.๒.๑ ให้ศูนย์ปฏิบัติการระดับจังหวัดจัดตั้งชุดปฏิบัติการช่วยเหลือในรูปแบบ สหวิชาชีพ ประกอบด้วย ตำรวจ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง นักสังคมสงเคราะห์(ภาครัฐและองค์กรเอกชน) นักจิตวิทยา แพทย์ ล่าม และบุคคลที่เกี่ยวข้องและเหมาะสม (ภาครัฐและองค์กรเอกชน) เพื่อช่วยเหลือเด็กและหญิงตามบันทึกข้อตกลง เรื่อง แนวทางปฏิบัติร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการกรณีการค้าเด็กและหญิง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ และบันทึกข้อตกลงระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการกรณีเด็กและหญิงซึ่งตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ในพื้นที่ ๙ จังหวัดภาคเหนือ

จังหวัดใดเห็นสมควรจัดตั้งชุดปฏิบัติการช่วยเหลือในรูปแบบสหวิชาชีพในระดับอำเภอที่มีความพร้อม ให้จัดตั้งได้ตามความจำเป็น

กรณีจังหวัดใดที่มีศูนย์ปฏิบัติการที่ทำงานคล้ายคลึงกันกับข้อ ๔.๑.๑ และ ๔.๑.๒ ให้เพิ่มภารกิจในการให้ความช่วยเหลือเด็กและหญิงที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ด้วย

๔.๒.๒ ในกรณีที่มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์คาบเกี่ยวในหลายจังหวัด และมีความจำเป็นต้องดำเนินการประสานงานกันในหลายจังหวัด ให้ศูนย์ปฏิบัติการระดับจังหวัดประสานงานกับศูนย์พิทักษ์เด็กและสตรี กองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค ๕ หรือภาค ๖ หรือภาคอื่น ๆ หรือศูนย์พิทักษ์เด็กและสตรี(พตส.) สำนักงานตำรวจแห่งชาติหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี

กรณีมีความจำเป็นเร่งด่วน และมีเหตุอันควรเชื่อว่าเด็กและหญิงจะได้รับอันตราย หรือถูกเคลื่อนย้าย ให้เจ้าหน้าที่ชุดปฏิบัติการในพื้นที่เกิดเหตุดำเนินการช่วยเหลือโดยทันที และให้แจ้งศูนย์ปฏิบัติการจังหวัดทราบโดยเร็ว

๔.๒.๓ ก่อนดำเนินการเพื่อช่วยเหลือเด็กและหญิงออกจากสถานการค้าประเวณี หรือสถานบริการ หรือสถานที่อื่นใด ควรมีการตรวจสอบข้อเท็จจริง และหากมีเหตุอันควรเชื่อว่ามีเด็กและหญิงที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ ให้ชุดปฏิบัติการช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน

๔.๒.๔ ในกระบวนการช่วยเหลือเด็กและหญิงผู้ตกเป็นเหยื่อ ห้ามบันทึกภาพ แพร่ภาพ พิมพ์รูป หรือบันทึกเสียง เผยแพร่เสียงของบุคคลซึ่งเป็นผู้เสียหายหรือผู้ซึ่งเป็นพยาน หรือห้ามโฆษณาหรือเผยแพร่ข้อความ ภาพหรือเสียงไม่ว่าโดยสื่อสารสนเทศใด ซึ่งปรากฏในทางสอบสวนของพนักงานสอบสวน ที่ทำให้บุคคลอื่นรู้จักชื่อตัว ชื่อสกุลของผู้เสียหายหรือบุคคลในครอบครัวผู้เสียหาย หรือโฆษณาหรือเผยแพร่ข้อความ ภาพหรือเสียงไม่ว่าโดยสื่อสารสนเทศประเภทใด เปิดเผยประวัติ สถานที่อยู่ สถานที่ทำงาน หรือสถานศึกษาของบุคคล

ซึ่งเป็นพยานและผู้เสียหายนั้น เว้นแต่เป็นการกระทำที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองและช่วยเหลือผู้เสียหายและพยาน

๔.๒.๕ การดำเนินการขององค์กรที่มีใช้องค์กรเอกชนไทย ให้ปฏิบัติดังนี้

ก) กรณีองค์กรนานาชาติ ให้ประสานงานกับศูนย์ปฏิบัติการ

ตามข้อ ๔.๑

ข) กรณีองค์กรเอกชนต่างประเทศ ที่ได้รับการอนุญาตให้ทำงานในประเทศไทยตามกฎหมาย ให้ประสานนโยบายและกิจกรรมกับศูนย์ปฏิบัติการ และปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงฉบับนี้

๔.๒.๖ ในกรณีเข้าไปปฏิบัติการช่วยเหลือให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเก็บรวบรวมพยานหลักฐานตามกฎหมายให้มากที่สุด

๕. แนวทางปฏิบัติกรณีเด็กและหญิงไทยที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์

กรณีที่เด็กและหญิงไทยตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ภายในประเทศหรือที่ถูกแสวงประโยชน์โดยส่งออกไปนอกประเทศ ให้นำประมวลกฎหมายอาญา พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ.๒๕๓๙ พระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ.๒๕๔๐ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๔๒ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง มาพิจารณาดำเนินการ โดยยึดแนวทางปฏิบัติดังต่อไปนี้

๕.๑ ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่า เด็กหรือหญิงตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจช่วยเหลือเด็กหรือหญิงออกจากสถานการค้าประเวณี หรือสถานบริการ หรือสถานที่อื่นใด ให้รีบสอบปากคำเด็กหรือหญิงนั้นไว้เป็นพยานและประสานพนักงานอัยการ เพื่อยื่นคำร้องต่อศาลให้มีการสืบพยานไว้ก่อนตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าเด็กและหญิง พ.ศ.๒๕๔๐ โดยทันที แม้การสอบสวนจะยังไม่แล้วเสร็จก็ตาม

ในการสอบปากคำดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง หญิงที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ อาจร้องขอให้เจ้าหน้าที่ตำรวจติดต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งตัวแทนหรือเจ้าหน้าที่เข้าร่วมรับฟังการสอบปากคำด้วยก็ได้

* ให้เฉพาะกรณีหญิงตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ ส่วนกรณีเด็กตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ต้องใช้บังคับตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๔๒

๕.๒ ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดในการค้าเด็กและหญิงซึ่งเป็นผู้ที่เป็นธุระจัดหา ล่อไป พาไป ซื้อ ขาย จำหน่าย พามาจากหรือส่งไปยังที่ใด รับ หน่วงเหนี่ยว หรือกักขัง ซ่อนเร้น ใช้อุบายล่อลวง ชูเชิญ ประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือผู้ที่ใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใดซึ่งเด็กหรือหญิง ผู้ประกอบการ ผู้ดูแลหรือจัดการกิจการ ผู้ควบคุม หรือผู้จัดให้เด็กหรือหญิงกระทำการหรือยอมรับการกระทำใด เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เพื่อการอนาจารหรือเพื่อแสวงหาประโยชน์อันมิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น และผู้ที่เป็นลูกค้าใช้บริการทางเพศกับเด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปี ในสถานการค้าประเวณี อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี กฎหมายว่าด้วยสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน กฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก หรือกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

หลักเกณฑ์การนับอายุเด็กเพื่อดำเนินคดีกับบุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้ถืออายุเด็กในขณะที่เกิดความผิดครั้งแรก และหากความผิดเกิดเมื่อเด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปี แต่พบการกระทำความผิดเมื่อเด็กอายุเกิน ๑๘ ปี ให้ดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดในฐานะเป็นผู้กระทำความผิดแก่เด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปี

๕.๓ ในกรณีที่ต้องดำเนินการตามมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ.๒๕๕๐ หลังจากสอบปากคำภายใน ๒๔ ชั่วโมง ให้นำเด็กและหญิงส่งสถานแรกรับหรือสถานสงเคราะห์ของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ หรือสถานสงเคราะห์ของเอกชนที่กระทรวงการพัฒนสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รับรองและศูนย์ปฏิบัติการจังหวัดเห็นชอบ เพื่อให้ความช่วยเหลือดูแลและให้สถานแรกรับหรือสถานสงเคราะห์ แล้วแต่กรณี จัดให้มีการตรวจร่างกายเด็กและหญิงนั้นทุกกรณี^๙

ในกรณีที่การสอบปากคำไม่แล้วเสร็จภายใน ๒๔ ชั่วโมง ก็ให้ส่งตัวเด็กและหญิงเข้าอยู่ในความดูแลของสถานแรกรับหรือสถานสงเคราะห์ของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ หรือสถานสงเคราะห์ของเอกชนที่กระทรวงการพัฒนสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รับรองและศูนย์ปฏิบัติการจังหวัดเห็นชอบ

หากจังหวัดใดไม่มีสถานแรกรับหรือสถานสงเคราะห์ดังกล่าว ให้จัดหาสถานที่ที่เหมาะสมและปลอดภัย โดยความเห็นชอบของศูนย์ปฏิบัติการจังหวัด

^๙ ในกรณีเด็กให้เป็นไปตามหลักการของกฎหมายคุ้มครองเด็ก

กรณีเป็นหญิงอายุเกิน ๑๘ ปี หลังสอบปากคำแล้ว หากหญิงนั้นสมัครใจขออยู่ ฝักอาชีวะกับกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ก็ให้เป็นไปตามนั้น ในกรณี สอบปากคำยังไม่แล้วเสร็จ และมีความจำเป็นต้องดำเนินการตามมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ.๒๕๕๐ ให้ ส่งหญิงนั้นไปอยู่ในความดูแลของสถานแรกรับหรือสถานสงเคราะห์ของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ หรือสถานสงเคราะห์ของเอกชนที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รับรอง

๕.๔ ในกรณีที่เด็กหรือหญิงไม่มีหลักฐานบัตรประจำตัวประชาชน หรือมีบัตร ประจำตัวประชาชนแต่รูปถ่ายในบัตรประจำตัวประชาชนนั้นไม่เหมือนผู้ใช้บัตรประจำตัวประชาชน หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีใช้บัตรประจำตัวประชาชนของเด็กหรือหญิงนั้นหรือมีการปลอมแปลง แกะไขเปลี่ยนแปลงบัตรประจำตัวประชาชนนั้น หรือมีหลักฐานที่ทางราชการออกให้ใช้แทนบัตร ประจำตัวประชาชนเป็นการชั่วคราว ให้เจ้าหน้าที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของ มนุษย์ดำเนินการตรวจสอบหลักฐานทางทะเบียนราษฎรและอายุกับสำนักงานทะเบียนราษฎร และประสานแจ้งผลการตรวจสอบให้พนักงานสอบสวนทราบ

๕.๕ ในกรณีที่เด็กหรือหญิงอ้างว่าอายุเกิน ๑๘ ปี และไม่มีบัตรประจำตัว ประชาชนหรือบัตรแสดงตัวอื่น และมีเหตุอันควรสงสัยว่าเด็กและหญิงนั้นอายุไม่เกิน ๑๘ ปี ให้ พนักงานสอบสวนหรือเจ้าหน้าที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จัดให้มีการ ตรวจร่างกายเด็กหรือหญิงนั้นทางการแพทย์ โดยการตรวจฟันหรือตรวจร่างกายด้วยวิธีอื่นใด เพื่อวินิจฉัยว่าเด็กหรือหญิงนั้นอายุเกินสิบแปดปี หรือไม่ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่กระทรวงพัฒนา- สังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นผู้จัดให้มีการตรวจ ให้ประสานแจ้งผลการตรวจให้พนักงาน สอบสวนทราบโดยเร็ว

๕.๖ ให้เจ้าหน้าที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สอบถาม ข้อเท็จจริงเบื้องต้นโดยละเอียดจากเด็กหรือหญิงที่ตกเป็นผู้เสียหาย และดำเนินการรวบรวม ข้อมูลทั้งหมดเก็บไว้เป็นหลักฐานอย่างเป็นระบบ และประสานส่งข้อมูลนั้นให้พนักงานสอบสวน เพื่อประกอบการสอบสวนดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดต่อไป

๕.๗ การสอบปากคำเบื้องต้น^๖ การสืบสวนสอบสวนและการสืบพยานในศาล ให้พนักงานสอบสวนประสานงานแจ้ง สำนักงานพัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัด หรือองค์กรเอกชน ให้จัดหาหรือประสานงานให้มีเจ้าหน้าที่ที่มีประสบการณ์การทำงานด้านเด็กและหญิง ซึ่งได้แก่ นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา และจิตแพทย์ แล้วแต่กรณี เข้าร่วมฟังการสอบปากคำเบื้องต้น การสอบสวน และการสืบพยานในศาลด้วย

๕.๘ ในระหว่างที่เด็กและหญิงอยู่ในความดูแลของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ให้จัดสถานที่ดูแลอย่างปลอดภัยและเหมาะสม โดยให้ความช่วยเหลือในเรื่องอาหาร เครื่องนุ่งห่ม และบำบัดฟื้นฟูสภาพร่างกาย จิตใจ ตลอดจนการดำเนินการตามกระบวนการทางสังคมสงเคราะห์ ก่อนส่งกลับภูมิลำเนา

กรณีเด็กและหญิงอยู่ในความดูแลขององค์กรเอกชน ให้องค์กรเอกชนปฏิบัติตามความในวรรคหนึ่ง

๕.๙ มิให้ถือว่าสถานที่ที่ดูแลเด็กและหญิงของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ หรือสถานสงเคราะห์ของเอกชนที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รับรองและศูนย์ปฏิบัติการจังหวัดเห็นชอบ เป็นสถานที่คุ้มครองบุคคลตามอำนาจของพนักงานสอบสวน หรืออำนาจศาล

๕.๑๐ ในกรณีที่เด็กและหญิงไทยตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ หรือถูกแสวงประโยชน์โดยส่งออกไปภายนอกประเทศ เมื่อสถานทูต สถานกงสุลของประเทศไทยที่ประจำในประเทศนั้น ๆ ได้ช่วยเหลือส่งตัวกลับประเทศไทย ให้กระทรวงการต่างประเทศประสานงานกับสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง กองปราบปราม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจ้งเรื่องการส่งตัวกลับ พร้อมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับการค้าเด็กและหญิงนั้นให้หน่วยงานดังกล่าวทราบ ซึ่งเมื่อสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง กองปราบปรามได้รับแจ้งแล้วให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง กองปราบปราม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ดำเนินการตาม ๕.๒ - ๕.๙

๕.๑๑ การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาคเอกชนที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รับรองในการให้ที่พักพิง อาหารและการเดินทางแก่พยาน หรือเด็กและหญิงที่เป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ ตามบันทึกข้อตกลงระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการ

^๖ การสอบปากคำเบื้องต้น หมายความว่า การซักถามเพื่อให้ทราบว่าเด็กและหญิงนั้นเป็นผู้เสียหาย หรือ ตกเป็นเครื่องมือ/วัตถุ ของการกระทำความผิดตามกฎหมายที่ระบุไว้ในบันทึกข้อตกลงข้อ ๑ (๕) หรือไม่

ดำเนินการกรณีเด็กและหญิงซึ่งตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ในพื้นที่ ๙ จังหวัดภาคเหนือ เป็นการปฏิบัติตามหน้าที่ในบันทึกข้อตกลงนี้

๖. แนวทางปฏิบัติกรณีเด็กหรือหญิงต่างด้าวที่เข้าประเทศไทยไม่ถูกต้องตามกฎหมายและตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ และกรณีเด็กหรือหญิงต่างด้าวที่เข้าประเทศไทยถูกต้องตามกฎหมายและภายหลังตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์

ให้นำประมวลกฎหมายอาญา พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ.๒๕๓๙ พระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ.๒๕๔๐ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๔๒ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาดำเนินการ โดยยึดแนวทางปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

๖.๑ ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าเด็กและหญิงนั้นตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจช่วยเหลือเด็กหรือหญิงต่างด้าวออกมาจากสถานการณ์การค้าประเวณีหรือสถานบริการหรือสถานที่อื่นใดให้รีบสอบปากคำเด็กหรือหญิงนั้นไว้เป็นพยาน และประสานพนักงานอัยการเพื่อยื่นคำร้องต่อศาลให้มีการสืบพยานไว้ก่อน ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยทันที แม้การสอบสวน จะยังไม่แล้วเสร็จก็ตาม”

ในการสอบปากคำดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง หญิงที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์อาจร้องขอให้เจ้าหน้าที่ตำรวจติดต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งตัวแทนหรือเจ้าหน้าที่เข้าร่วมรับฟังการสอบปากคำด้วยก็ได้

๖.๒ ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดในการค้าเด็กและหญิงซึ่งเป็นผู้ที่เป็นธุระจัดหา ล่อไป พาไป ชื้อ ขาย จำหน่าย พามาจากหรือส่งไปยังที่ใด รับ หน่วงเหนี่ยวหรือกักขัง ซ่อนเร้น ให้เข้าพักอาศัย ให้อุบายล่อลวง ขู่เข็ญ ประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำ ผิดคลองธรรม หรือผู้ที่ใช้อิทธิพลข่มขู่ใจด้วยประการอื่นใด ซึ่งเด็กหรือหญิง ผู้ประกอบการ ผู้ดูแลหรือจัดการกิจการ ผู้ควบคุม หรือผู้จัดให้เด็กหรือหญิงกระทำการหรือยอมรับการกระทำใด เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เพื่อการอนาจาร หรือเพื่อแสวงหาประโยชน์อันมิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น และผู้ที่เป็นลูกค้าใช้บริการทางเพศกับเด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปี ในสถานการณ์การค้าประเวณี อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและ

“ใช้เฉพาะกรณีหญิงตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ ส่วนกรณีเด็กตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ต้องใช้บังคับตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๔๒

ปราบปรามการค้าประเวณี กฎหมายว่าด้วยสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน กฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก หรือกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

หลักเกณฑ์การนับอายุเด็กเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ให้ถืออายุเด็กในขณะที่เกิดเหตุครั้งแรก และหากความผิดเกิดเมื่อเด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปี แต่พบการกระทำความผิดเมื่อเด็กอายุเกิน ๑๘ ปี ให้ดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดในฐานะเป็นผู้กระทำความผิดแก่เด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปี

กรณีที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายแรงงาน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมดำเนินการตามกฎหมายแรงงานด้วย รวมทั้งปฏิบัติต่อเด็กและหญิงต่างด้าว นั้นในฐานะที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ตามการวินิจฉัยของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ

๖.๓ หลังสอบปากคำเด็กหรือหญิงต่างด้าวที่ตกเป็นผู้เสียหายให้พนักงานสอบสวนเสนอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย^๕ ดำเนินการผ่อนผันตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๒๒ และดำเนินการให้ความช่วยเหลือตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ.๒๕๕๐ แล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวส่งตัวเด็กหรือหญิงต่างด้าวนั้นไปอยู่ในความดูแลของสถานแรกรับหรือสถานสงเคราะห์ของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ หรือสถานสงเคราะห์ของเอกชนที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และศูนย์ปฏิบัติการจังหวัดเห็นชอบ และให้สถานแรกรับหรือสถานสงเคราะห์แล้วแต่กรณี จัดให้มีการตรวจร่างกายเด็กและหญิงทุกกรณี

ในกรณีที่การสอบปากคำไม่แล้วเสร็จภายใน ๒๔ ชั่วโมง ก็ให้ส่งตัวเด็กและหญิงเข้าอยู่ในความดูแลของสถานแรกรับหรือสถานสงเคราะห์ของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ หรือสถานสงเคราะห์ของเอกชนที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รับรองและศูนย์ปฏิบัติการจังหวัดเห็นชอบ

หากจังหวัดใดไม่มีสถานแรกรับหรือสถานสงเคราะห์ดังกล่าว ให้จัดหาสถานที่ที่เหมาะสมและปลอดภัย โดยความเห็นชอบของศูนย์ปฏิบัติการจังหวัด

๖.๔ ในกรณีที่ไม่มีหลักฐานแสดงตัว หรือมีเหตุอันควรสงสัยในความถูกต้องแท้จริงของเอกสารแสดงตัว ให้เจ้าหน้าที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และ

^๕ หมายถึงพนักงานเจ้าหน้าที่ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๔๑ สำหรับอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามประกาศกระทรวงฉบับนี้อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงในภายหลัง เพื่อให้ครอบคลุมเด็กและหญิงสัญชาติอื่นที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์

^๖ ในกรณีเด็กให้เป็นไปตามหลักการของกฎหมายคุ้มครองเด็ก

หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตรวจสอบกับสถานทูต หรือสถานกงสุลที่บุคคลนั้นอ้างว่าเป็น พลเมืองของประเทศนั้น แล้วแจ้งผลการตรวจสอบให้พนักงานสอบสวนทราบ

การตรวจสอบตามวรรคหนึ่ง ใน ๙ จังหวัดภาคเหนือให้ตรวจสอบกับสถาน กงสุล ณ จังหวัดเชียงใหม่ ได้ด้วย

๖.๕ ในกรณีที่เด็กหรือหญิงต่างด้าวนั้นอ้างว่าอายุเกิน ๑๘ ปี แต่ไม่มีหลักฐาน แสดงตัว หรือมีหลักฐานแสดงตัวแต่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการปลอมแปลงแก้ไขหลักฐานแสดง ตัวนั้น หรือมิใช่หลักฐานแสดงตัวที่ออกให้กับบุคคลนั้น และมีเหตุอันควรสงสัยว่าเด็กหรือหญิง นั้นอายุไม่เกิน ๑๘ ปี ให้พนักงานสอบสวนหรือเจ้าหน้าที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความ มั่นคงของมนุษย์จัดให้มีการตรวจร่างกายเด็กหรือหญิงนั้นทางการแพทย์โดยการตรวจฟันหรือ ตรวจร่างกายด้วยวิธีอื่นใด เพื่อวินิจฉัยว่าเด็กหรือหญิงข้ามชาตินั้นอายุเกิน ๑๘ ปี หรือต่ำกว่า ใน กรณีที่เจ้าหน้าที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นผู้จัดให้มีการตรวจ ให้ ประสานแจ้งผลการตรวจให้พนักงานสอบสวนทราบโดยเร็ว

๖.๖ ให้เจ้าหน้าที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์สอบถาม ข้อเท็จจริงเบื้องต้นโดยละเอียดจากเด็กหรือหญิงต่างด้าวที่ตกเป็นผู้เสียหาย และดำเนินการ รวบรวมข้อมูลทั้งหมดไว้เป็นหลักฐานอย่างเป็นระบบ และประสานงานส่งข้อมูลนั้นให้พนักงาน สอบสวน เพื่อประกอบการสอบสวนดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดต่อไป

สำหรับกระบวนการบำบัดฟื้นฟูขั้นต้น รวมทั้งการสอบหาสาเหตุการมา คำประเวณีในประเทศไทยหรือมาประกอบอาชีพอื่น เจ้าหน้าที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและ ความมั่นคงของมนุษย์ต้องซักถามและรวบรวมข้อเท็จจริง เพื่อให้ทราบสภาวะทางด้านจิตใจและ สังคมของเด็กและหญิง และส่งให้หน่วยงานของประเทศต้นทางดำเนินการช่วยเหลือหลังจาก ส่งกลับไป

๖.๗ การสอบปากคำเบื้องต้น^{๖๖} การสืบสวนสอบสวน และการสืบพยานในศาล ให้พนักงานสอบสวนประสานแจ้งสำนักงานพัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัดหรือองค์กรเอกชน หรือสถานทูต ให้จัดหาหรือประสานให้มีเจ้าหน้าที่ที่มีประสบการณ์การทำงานด้านเด็กและหญิง ซึ่งได้แก่ นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา จิตแพทย์ และล่าม แล้วแต่กรณีเข้าร่วมฟังการ สอบปากคำเบื้องต้น การสอบสวน และการสืบพยานในศาลด้วย

^{๖๖} การสอบปากคำเบื้องต้น หมายความว่า การซักถามเพื่อให้ทราบว่าเด็กและหญิงนั้นเป็นผู้เสียหาย หรือ ตก เป็นเครื่องมือ/วัตถุ ของการกระทำความผิดตามกฎหมายที่ระบุไว้ในบันทึกข้อตกลงข้อ ๑ (๔) หรือไม่

๖.๘ การสอบปากคำเบื้องต้น การสืบสวนสอบสวน และการสืบพยานในศาล จะต้องรับดำเนินการให้เสร็จโดยเร็ว และส่งเด็กหรือหญิงต่างด้าวนั้นกลับประเทศต้นทางทันที หากมีความจำเป็นต้องกักตัวเด็กหรือหญิงไว้ระยะหนึ่ง เพื่อประโยชน์ในการติดตามผู้กระทำความผิดมาลงโทษ ก็สามารถทำได้แต่ต้องรับดำเนินการโดยไม่ชักช้า โดยให้เด็กหรือหญิงต่างด้าวนั้นอยู่ในความดูแลของสถานแรกรับหรือสถานสงเคราะห์ของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ หรือสถานสงเคราะห์ของเอกชนที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รับรอง และศูนย์ปฏิบัติการจังหวัดเห็นชอบ

๖.๙ ในระหว่างที่เด็กหรือหญิงต่างด้าวนั้นอยู่ในความดูแลของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ให้จัดสถานที่ดูแลอย่างปลอดภัยและเหมาะสมก่อนส่งกลับประเทศ โดยให้ความช่วยเหลือในเรื่องอาหาร เครื่องนุ่งห่ม และบำบัดฟื้นฟูสภาพร่างกาย จิตใจ ตลอดจนการดำเนินการตามกระบวนการทางสังคมสงเคราะห์ก่อนส่งกลับประเทศ และในกรณีเด็กและหญิงต้องอยู่ในความดูแลเป็นระยะเวลานาน อาจจัดให้มีการฝึกอาชีพได้ตามความเหมาะสม

กรณีเด็กและหญิงอยู่ในความดูแลขององค์กรเอกชน ให้องค์กรเอกชนปฏิบัติตามความในวรรคหนึ่ง

๖.๑๐ มิให้ถือว่าสถานที่ที่ดูแลเด็กและหญิงของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ หรือสถานสงเคราะห์ของเอกชนที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รับรองและศูนย์ปฏิบัติการจังหวัดเห็นชอบ เป็นสถานที่คุมขังบุคคลตามอำนาจของพนักงานสอบสวน หรืออำนาจศาล

การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาคเอกชนที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รับรองในการให้ที่พักพิง อาหารและการเดินทางแก่พยาน หรือเด็กและหญิงที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ ตามบันทึกข้อตกลงระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการกรณีเด็กและหญิงที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ในพื้นที่ ๙ จังหวัดภาคเหนือ เป็นการปฏิบัติตามหน้าที่ในบันทึกข้อตกลงนี้

๖.๑๑ ในกรณีที่ไม่ทราบสัญชาติของเด็กและหญิงต่างด้าวที่เข้าเมืองโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้ยึดหลักเกณฑ์พิจารณาภูมิสำเนาหรือถิ่นที่อยู่เป็นลำดับแรก หากสถานทูต สถานกงสุลหรือรัฐบาลประเทศต้นทางไม่ยอมรับ จึงให้ใช้การพิสูจน์สัญชาติแทน

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะระบุภูมิสำเนาหรือถิ่นที่อยู่ของเด็กและหญิงต่างด้าวที่เข้าเมืองโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องรวบรวม

พยานหลักฐานหรือถามปากคำเด็กหรือหญิงพร้อมทั้งบันทึกไว้ เพื่อดันหารายละเอียดสำหรับการใช้ในการพิสูจน์

๖.๑๒ ให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองหรือด่านตรวจคนเข้าเมืองชายแดน องค์การเอกชน และกระทรวงการต่างประเทศ ประสานงานกัน เพื่อทราบข้อมูลของเด็กและหญิงต่างด้าวและรายละเอียดหรือพยานหลักฐานที่จะเป็นประเด็นนำสืบหาตัวผู้กระทำผิดแจ้งให้กับประเทศต้นทางรับไปดำเนินการกับผู้กระทำผิดต่อไป เพื่อเป็นการทำลายขบวนการค้าเด็กและหญิงในประเทศต้นทางอีกทางหนึ่ง

๖.๑๓ ให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองหรือด่านตรวจคนเข้าเมืองชายแดน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงการต่างประเทศ และองค์การเอกชน ประสานงานกันในการส่งกลับเด็กและหญิงต่างด้าวไปยังประเทศภูมิลำเนา โดยให้ประสานสถานทูต ด่านตรวจคนเข้าเมือง หน่วยงานภาครัฐ และองค์การเอกชนของประเทศต้นทางให้มารับตัวไป และให้การดูแลมิให้กลับเข้ามาประเทศไทยอีก พร้อมทั้งให้ข้อมูลและรายละเอียดที่จะเป็นประเด็นนำสืบไปด้วย

๗. แนวทางปฏิบัติกรณีเด็กและหญิงที่มีได้มีสัญชาติไทยแต่อาศัยอยู่ในประเทศไทยและตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์

กรณีเด็กและหญิงซึ่งเป็นบุคคล ๑๕ กลุ่ม ที่กระทรวงมหาดไทยได้จัดทำทะเบียนประวัติและบัตรประจำตัวไว้^{๑๑} ซึ่งตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ ให้นำประมวลกฎหมายอาญา และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙ พระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๐ พระราชบัญญัติป้องกัน

^{๑๑} บุคคล ๑๕ กลุ่ม ที่กระทรวงมหาดไทยได้จัดทำทะเบียนประวัติและบัตรประจำตัวไว้ ในภาคผนวกเกี่ยวกับชนกลุ่มน้อยในประเทศไทย ตามหนังสือสำนักทะเบียนกลาง ที่ มท ๐๓๑๐.๑/ว ๔ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๓๔ ซึ่งถือเป็นบุคคลที่มีได้มีสัญชาติ ไทย แต่อาศัยอยู่ในประเทศไทย ได้แก่ ๑.บุคคลบนพื้นที่สูง (ถือบัตรสีฟ้า) ๒.อดีตทหารจีนคณะชาติ (ถือบัตรสีขาว) ๓.จีนฮ่ออพยพพลเรือน (ถือบัตรสีเหลือง) ๔.จีนฮ่ออิสระ (ถือบัตรสีส้ม) ๕.ผู้พลัดถิ่นสัญชาติพม่า (ถือบัตรสีชมพู) ๖. ผู้หลบหนีเข้าเมืองจากพม่า (ถือบัตรสีส้ม/มีถิ่นที่อยู่อาศัยถาวร) ๗.ผู้หลบหนีเข้าเมืองจากพม่า (ถือบัตรสีม่วง/อาศัยอยู่กับนายจ้าง) ๘.ญวนอพยพ (ถือบัตรสีขาวขอบน้ำเงิน) ๙.ลาวอพยพ (ถือบัตรสีฟ้า) ๑๐.เนปาลอพยพ (ถือบัตรสีเขียว) ๑๑. อดีตโจรจีนคอมมิวนิสต์มลายา (ถือบัตรสีเขียว/อดีต จคม.) ๑๒.ไทยลี้ภัย (ถือบัตรสีส้ม) ๑๓.เผ่าตองเหลือง (บัตรบุคคลบนพื้นที่สูง/ถือบัตรสีฟ้า) ๑๔. ผู้อพยพเชื้อสายไทยจากเกาะกง กัมพูชา (ถือบัตรสีเขียว) ๑๕.บุคคลที่ได้รับการจัดทำทะเบียนสำรวจชุมชนบนพื้นที่สูง(บัตรสีเขียวขอบแดง)

และปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๔๒ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาดำเนินการโดยยึดแนวทางปฏิบัติดังต่อไปนี้

๗.๑ ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่า เด็กและหญิงนั้นตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจช่วยเหลือเด็กหรือหญิงออกมาจากสถานการค้าประเวณีหรือสถานบริการหรือสถานที่อื่นใด ให้รีบสอบปากคำเด็กหรือหญิงนั้นไว้เป็นพยาน และประสานพนักงานอัยการเพื่อยื่นคำร้องต่อศาลให้มีการสืบพยานไว้ก่อน ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ.๒๕๕๐ โดยทันที แม้การสอบสวนจะยังไม่แล้วเสร็จก็ตาม^{๖๖}

ในการสอบปากคำดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง หญิงที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์อาจร้องขอให้เจ้าหน้าที่ตำรวจติดต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งตัวแทนหรือเจ้าหน้าที่เข้าร่วมรับฟังการสอบปากคำด้วยก็ได้

๗.๒ ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดในการค้าเด็กและหญิง ซึ่งเป็นผู้ที่เป็นธุระจัดหา ล่อไป พาไป ชื้อ ขาย จำหน่าย พามาจากหรือส่งไปยังที่ใด รับ หน่วงเหนี่ยว หรือกักขัง ซ่อนเร้น ใช้อุบายล่อลวง ชูเชิญ ประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือผู้ที่ใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใดซึ่งเด็กหรือหญิง ผู้ประกอบการ ผู้ดูแลหรือจัดการกิจการ ผู้ควบคุม หรือผู้จัดให้เด็กหรือหญิงกระทำการหรือยอมรับการกระทำใด เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เพื่อการอนาจารหรือเพื่อแสวงหาประโยชน์อันมิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น และผู้ที่เป็นลูกค้าให้บริการทางเพศกับเด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปี ในสถานการค้าประเวณีอันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี กฎหมายว่าด้วยสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน กฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก หรือกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

หลักเกณฑ์การนับอายุเด็กเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ให้ถืออายุเด็กในขณะที่เกิดเหตุครั้งแรก และหากความผิดเกิดเมื่อเด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปี แต่พบการกระทำความผิดเมื่อเด็กอายุเกิน ๑๘ ปี ให้ดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดในฐานะเป็นผู้กระทำความผิดแก่เด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปี

^{๖๖} ให้เฉพาะกรณีหญิงตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ ส่วนกรณีเด็กตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ต้องใช้บังคับตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๔๒

๗.๓ หลังสอบปากคำแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจนำเด็กหรือหญิงที่ตกเป็น ผู้เสียหายนั้นส่งสถานแรกรับ หรือสถานสงเคราะห์ของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการหรือสถาน สงเคราะห์ของเอกชนที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รับรองและศูนย์ ปฏิบัติการจังหวัดเห็นชอบ^{๑๑}

๗.๔ ในกรณีที่ไม่มีบัตรประจำตัวบุคคลเฉพาะกลุ่ม (บัตรสี) หรือมีแต่สงสัยใน ความถูกต้องแท้จริงของเอกสารนั้น ให้เจ้าหน้าที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของ มนุษย์ดำเนินการตรวจสอบหลักฐานทางทะเบียนประวัติและบัตรประจำตัวกับกระทรวงมหาดไทย และแจ้งผลการตรวจสอบให้พนักงานสอบสวนทราบ

๗.๕ ในกรณีที่เด็กหรือหญิงนั้นอ้างว่าอายุเกิน ๑๘ ปี แต่ไม่มีหลักฐานแสดงตัว หรือมีหลักฐานแสดงตัวแต่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการปลอมแปลงแก้ไขหลักฐานแสดงตัวนั้น หรือ มีใช้หลักฐานแสดงตัวที่ออกให้กับบุคคลนั้น และมีเหตุอันควรสงสัยว่าอายุไม่เกิน ๑๘ ปี ให้ พนักงานสอบสวนหรือเจ้าหน้าที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดให้มีการ ตรวจร่างกายเด็กหรือหญิงนั้นทางการแพทย์โดยการตรวจฟันหรือตรวจร่างกายด้วยวิธีอื่นใด เพื่อให้ทราบและยืนยันอายุที่แท้จริงของเด็กหรือหญิงนั้น ในกรณีเจ้าหน้าที่กระทรวงการพัฒนา สังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นผู้จัดให้มีการตรวจ ให้ประสานแจ้งผลการตรวจให้พนักงาน สอบสวนทราบโดยเร็ว

^{๑๑} ในกรณีเด็กให้เป็นไปตามหลักการของกฎหมายคุ้มครองเด็ก

๗.๖ ให้เจ้าหน้าที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และ/หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสอบถามข้อเท็จจริงเบื้องต้นโดยละเอียดจากเด็กหรือหญิงที่ตกเป็นผู้เสียหาย และดำเนินการรวบรวมข้อมูลทั้งหมดไว้เป็นหลักฐานอย่างเป็นระบบ และประสานส่งข้อมูลนั้นให้พนักงานสอบสวน เพื่อประกอบการสอบสวนดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดต่อไป

๗.๗ การสอบปากคำเบื้องต้น^๙ การสืบสวนสอบสวน และการสืบพยานในศาล ให้พนักงานสอบสวนประสานแจ้งสำนักงานพัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัดหรือองค์กรเอกชน ให้จัดหาหรือประสานให้มีเจ้าหน้าที่ที่มีประสบการณ์การทำงานด้านเด็กและหญิง ซึ่งได้แก่นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา จิตแพทย์ และล่าม แล้วแต่กรณี เข้าร่วมฟังการสอบปากคำเบื้องต้น การสอบสวน และการสืบพยานในศาลด้วย

๗.๘ การสอบปากคำเบื้องต้น การสืบสวนสอบสวนและการสืบพยานในศาล จะต้องรีบดำเนินการให้เสร็จโดยเร็ว และให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และเจ้าหน้าที่องค์กรเอกชน ประสานงานกันในการส่งเด็กหรือหญิงนั้นกลับไปยังเขตพำนักที่กำหนดให้

๗.๙ ในระหว่างที่เด็กและหญิงอยู่ในความดูแลของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ให้จัดสถานที่ดูแลอย่างปลอดภัยและเหมาะสม โดยให้ความช่วยเหลือในเรื่องอาหาร

^๙ การสอบปากคำเบื้องต้น หมายความว่า การซักถามเพื่อให้ทราบว่าเด็กและหญิงนั้นเป็นผู้เสียหาย หรือ ตกเป็นเครื่องมือ/วัตถุของการกระทำความผิดตามกฎหมายที่ระบุไว้ในบันทึกข้อตกลงข้อ ๑ (๕) หรือไม่

เครื่องนุ่งห่ม และบำบัดฟื้นฟูสภาพร่างกาย จิตใจ ตลอดจนการดำเนินการตามกระบวนการทางสังคม สงเคราะห์ ก่อนส่งกลับเขตพำนัก

กรณีเด็กและหญิงอยู่ในความดูแลขององค์กรเอกชน ให้องค์กรเอกชนปฏิบัติตามความในวรรคหนึ่ง

๗.๑๐ กรณีเด็กและหญิงเป็นผู้เสียหายหรือพยานในคดีเด็กและหญิง หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จะช่วยเหลือและร่วมมือกับหน่วยงานที่ดูแลและคุ้มครองเด็กและหญิงนั้นเพื่อการคุ้มครองพยาน

๘. ในการปฏิบัติงานร่วมกันขององค์กรเอกชนและหน่วยราชการตามข้อตกลงนี้ ให้ทุกหน่วยงานที่ร่วม ปฏิบัติคำนึงถึงอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ข้อตกลง และคำสั่งต่าง ๆ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๙. ให้หน่วยงานภาครัฐขอรับการสนับสนุนเงินงบประมาณจากสำนักงานงบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการ ดำเนินงานตามบันทึกข้อตกลงนี้ผ่านหน่วยงานต้นสังกัด แล้วแจ้งสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ ทราบ เพื่อพิจารณาให้การสนับสนุนต่อไป

๑๐. ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องออกระเบียบหลักเกณฑ์ภายในให้สอดคล้องกับบันทึกข้อตกลงนี้

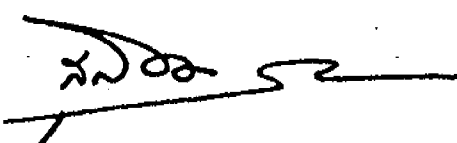
บันทึกข้อตกลงนี้ทำไว้ ณ วันที่ ๒๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

ผู้ว่าราชการจังหวัด

ลงนาม

(นายสุวัฒน์ ตันติพัฒน์)
ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่

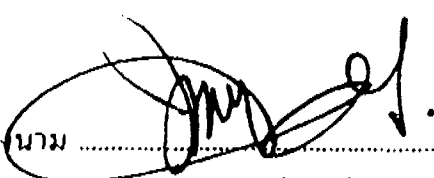
ลงนาม

(นายสุกิจจา กรุณานนท์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย
รักษาราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย

ลงนาม

(นางสาวเรืองวรรณ บัวนุช)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดพะเยา
รักษาราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดพะเยา

ลงนาม

(นายนคร บุญประเสริฐ)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่
รักษาราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่

ลงนาม
 (นายสุวัฒน์ โชคสุวัฒนสกุล)
 ผู้ว่าราชการจังหวัดน่าน

ลงนาม
 (นายธวัช เสถียรนาม)
 ผู้ว่าราชการจังหวัดลำพูน

ลงนาม
 (นายเฉลิมพล ประทีปะวณิช)
 ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง

ลงนาม
 (นายพิษณุ สวัสดิ์)
 รองผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน
 รักษาการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน

ลงนาม
 (นายเฉลิมชัย วรวิฑูรพงศ์)
 รองผู้ว่าราชการจังหวัดตาก
 รักษาการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดตาก

ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด

ลงนาม พล.ต.ต.
 (เกษม รัตนสุนทร)
 ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่

ลงนาม พล.ต.ต.
 (วุฒิ วิฑิตานนท์)
 ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดเชียงราย

ลงนาม พล.ต.ต.

(รักษาทิ ราชกิจ)

ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดพะเยา

ลงนาม พล.ต.ต.

(นิยม กลั่นกลิ่นหอม)

ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดแพร่

ลงนาม พล.ต.ต.

(ธีระศักดิ์ ชุกิจคุณ)

ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดน่าน

ลงนาม พล.ต.ต.

(วิชัย เชื้อวเวช)

ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดลำพูน

ลงนาม พล.ต.ต.

(สุวัฒน์ กริ่งไกร)

ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดลำปาง

ลงนาม พล.ต.ต.

(ทองอินทร์ หาญผจญศึก)

ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดแม่ฮ่องสอน

ลงนาม พล.ต.ต.

(เสวก ปิ่นสินชัย)

ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดตาก

ลงนาม พล.ต.ต.

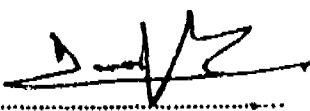
(ภัทรชัย หิรัญญะเวช)

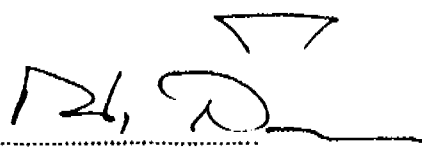
ผู้บังคับการกองตรวจคนเข้าเมือง ๓

สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

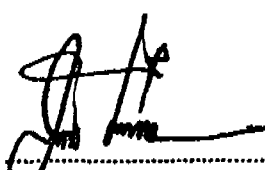
อัยการจังหวัด

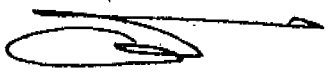
ลงนาม
 (นายไพบุลย์ เอียรธัญญกิจ)
 อัยการจังหวัดเชียงใหม่

ลงนาม
 (ร้อยโท ณรงค์ศักดิ์ ลิ้มวงษ์ทอง)
 อัยการพิเศษประจำกรม
 รักษาการตำแหน่งอัยการจังหวัดเชียงราย

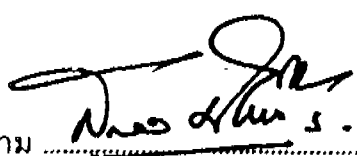
ลงนาม
 (นายสันติ ธนทวี)
 อัยการจังหวัดพะเยา

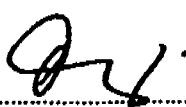
ลงนาม
 (นายเจน สันติวาสะ)
 อัยการจังหวัดแพร่

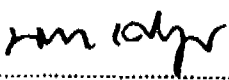
ลงนาม
 (นายมานัส รัตนาคะ)
 อัยการพิเศษประจำกรม สำนักงานอัยการเขต 5
 รักษาการแทนในตำแหน่งอัยการจังหวัดน่าน

ลงนาม
 (นายอภิชาติ เชื้อชอบธรรม)
 อัยการจังหวัดลำพูน

ลงนาม
 (นายพิชญ์พันธ์ เศรษฐบุตร์)
 อัยการจังหวัดลำปาง

ลงนาม
 (นายสกล ปินตะ)
 อัยการจังหวัดแม่ฮ่องสอน

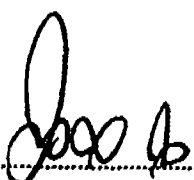
ลงนาม
 (นายอำนาจ สามงามน้อย)
 อัยการจังหวัดประจักษ์ศิลปาคม
 รักษาการแทนอัยการจังหวัดตาก

ลงนาม

(นางนภา เศรษฐกร)

ผู้อำนวยการสำนักป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์และเด็ก
กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

พัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัด

ลงนาม

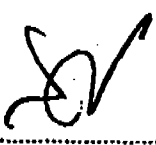
(นายมงคล ต่านวิไลปิตกุล)

พัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัดเชียงใหม่

ลงนาม

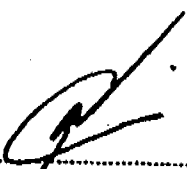
(นายพนพ สัตโยภาส)

พัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัดเชียงราย

ลงนาม

(นายสัมพันธ์ สุวรรณทัต)

พัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัดพะเยา

ลงนาม

(นายอุดม คำอุดม)

พัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัดแพร่

ลงนาม

(นายพิมล แสงสว่าง)

พัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัดน่าน

ลงนาม

(นายอวยชัย ชูเลาตระกูล)

พัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัดลำพูน

ลงนาม

(นายสุทธิ โพธิ์พานิช)

พัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัดลำปาง

ลงนาม

(นายเจนกิจ อินทเชื้อ)

พัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัดแม่ฮ่องสอน

ลงนาม

(นายเสรี เหล่าพราหมณ์)

พัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัดตาก

คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ลงนาม *สุพจน์ วุฒิกุล*

(ศาสตราจารย์นายแพทย์สุพจน์ วุฒิกุล)

คณบดีคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลประจำจังหวัด

ลงนาม

(นายแพทย์วิชัย ใจแก้ว)

นายแพทย์ ๔

รักษาราชการแทนผู้อำนวยการโรงพยาบาลนครพิงค์

ลงนาม

(แพทย์หญิงสายสุณี ภูมิวิชชุเวช)

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์

ลงนาม ปิยะน พิศัยะวงค์

(นางพัชรียา ศักดิ์วีระวงศ์)

ปฏิบัติราชการแทนผู้อำนวยการโรงพยาบาลพะเยา

ลงนาม นายแพทย์สัญญา สมใจ

(นายแพทย์สัญญา สมใจ)

นายแพทย์ 8ปฏิบัติราชการแทน

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลแพร่

ลงนาม นายแพทย์คณิต ตันตีสิริวิทย์

(นายแพทย์คณิต ตันตีสิริวิทย์)

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลน่าน

ลงนาม นายแพทย์หญิงพรพรรณ วรรณฤทธิ์

(แพทย์หญิงพรพรรณ วรรณฤทธิ์)

ปฏิบัติราชการแทน

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลลำพูน

ลงนาม นางกานดา บรมพิชัยชาติกุล

(นางกานดา บรมพิชัยชาติกุล)

พยาบาลวิชาชีพ ๔

ปฏิบัติราชการแทนผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์ลำปาง

ลงนาม นายแพทย์อดุง ศรีรัตนมัลล์

(นายแพทย์อดุง ศรีรัตนมัลล์)

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศรีสังวาลย์

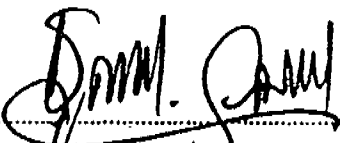
จังหวัดแม่ฮ่องสอน

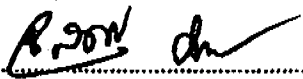
ลงนาม นายแพทย์นุคุณ ประยูรวงษ์

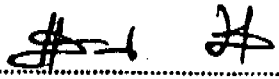
(นายแพทย์นุคุณ ประยูรวงษ์)

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลตาก

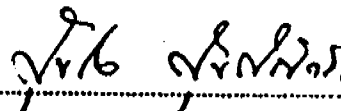
ลงนาม
 (นายเบนโรเบิต สวัสดิ์วัฒน)
 หน่วยประสานงานเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์
 ภาคเหนือ (TRAFCORD)

ลงนาม
 (นายชุตักต์ วุฒิโรภาส)
 มูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย

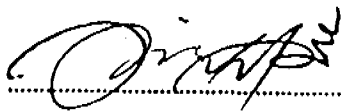
ลงนาม
 (นางชลดา มนตรีวัต)
 มูลนิธิศูนย์ชีวิตใหม่

ลงนาม
 (นางสาวแสงวรรณ มณีวรรณ)
 มูลนิธิไว.เอ็ม.ซี.เอกรุงเทพฯ (สาขาพะเยา)

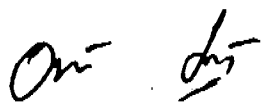
ลงนาม
 (นางสุดารตน เสรีวัฒน์)
 มูลนิธิพัฒนาการคุ้มครองเด็ก

ลงนาม
 (นางสาวสุขใจ สุขสถิตย์)
 มูลนิธิพัฒนาชุมชนและเขตภูเขา

ลงนาม
 (นายอนุชน หวลทรง)
 กลุ่มอาสาพัฒนาเด็ก

ลงนาม
 (นายอัมรินทร์ เปล่งรศมี)
 โครงการละครชุมชน

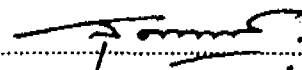
ลงนาม

(นางสาวอนงค์ ปะนะทัง)

มูลนิธิศูนย์ฮอทไลน์

ลงนาม

(ทพ.พรพจน์ เวทย์ฉัตร)

มูลนิธิเพื่อยุติการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก

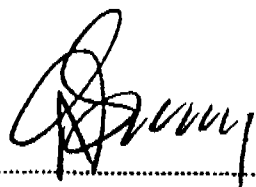
ลงนาม

(นางสาวกฤษณา วรรณคำ)

มูลนิธิเรือนร่วมเย็น

ลงนาม

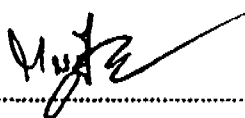

(นายสมภพ จันทรภา)

ศูนย์พัฒนาการศึกษาเพื่อลูกหญิงและชุมชน

จังหวัดเชียงราย

ลงนาม

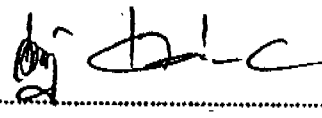
(นางดุขฎิ จันทรภา)

โครงการบ้านพิทักษ์และคุ้มครองสิทธิเด็ก

ชนเผ่าลุ่มแม่น้ำโขง

ศูนย์พัฒนาและสงเคราะห์ชาวเขาจังหวัดเชียงราย

ลงนาม

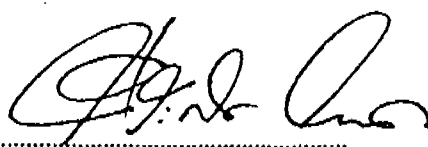

(นางสาวนาฏนารี หลวงมอย)

ศูนย์เพื่อน้องหญิง

อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย

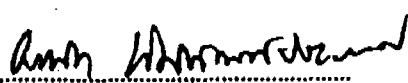
พยาน

ลงนาม

พยาน

(นายวีระศักดิ์ โควรรัตน์)

ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงการพัฒนาสังคม
และความมั่นคงของมนุษย์

ลงนาม

พยาน

(นางผาณิต นิติทัณฑ์ประภาศ)

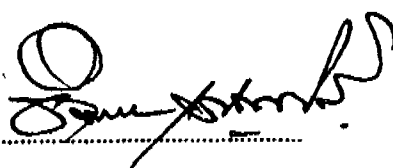
ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ลงนาม

พยาน

(นางสาวสุรี จุติกุล)

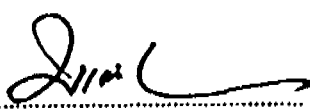
ประธานคณะกรรมการประสานการแก้ไขปัญหาการค้าเด็กและหญิง

ลงนาม พล.ต.อ.

พยาน

(อำนาจ เพชรศิริ)

รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ/ผู้อำนวยการงานพิทักษ์เด็ก เยาวชน และสตรี

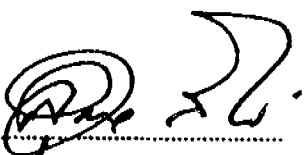
ลงนาม พล.ต.ต.

พยาน

(บำรุง เกิดดี)

รองผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๕

รักษาราชการแทนผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๕

ลงนาม พล.ต.ต.

(สุพล สังขกร)

รองผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๖

รักษาราชการแทนผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๖

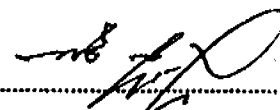
พยาน

ลงนาม

(นายวิวุฒิ หล่อตระกูล)

อธิบดีอัยการเขต ๕

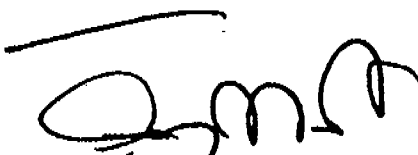
พยาน

ลงนาม

(นายปรีดี จุลเจิม)

อธิบดีอัยการเขต ๖

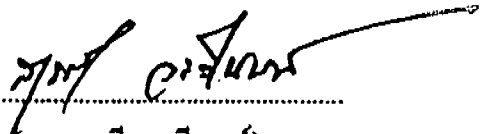
พยาน

ลงนาม

(นายวัลลภ พลอยทับทิม)

อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

พยาน

ลงนาม

(นางสุรภี วัฒนินทร์)

ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก

เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ

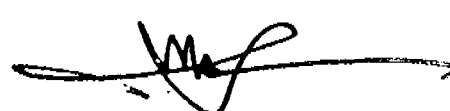
พยาน

ลงนาม

พยาน

(นางสิน้อย เกษมสันต์ ณ อยุธยา)

ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

ลงนาม

พยาน

(นายศักดิ์ดา แสนมี)

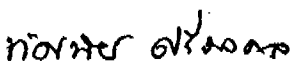
สมาคมศูนย์รวมการศึกษาและวัฒนธรรมของชาวไทยภูเขาในประเทศไทย

ลงนาม

พยาน

(นายวรเชษฐ เขียวจันทร์)

ศูนย์ข้อมูลคนหาย/กลุ่มศิลปวัฒนธรรมกระเจกเงา

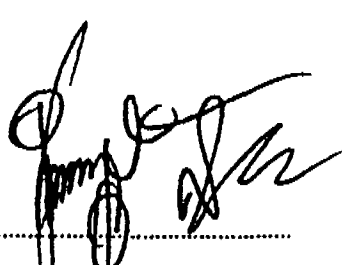
ลงนาม

พยาน

(นางทัศนีย์ ศรีมงคล)

สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย

ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี

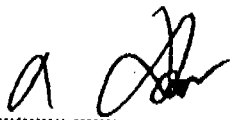
ลงนาม

พยาน

(นายนิรันดร์ ลูเก)

รักษาการแทนเลขาธิการ

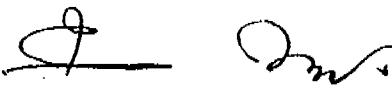
ศูนย์ประสานงานเอกชนพัฒนาชาวไทยภูเขา

ลงนาม

พยาน

(นางสาวศิริพร ปัญญาเสน)

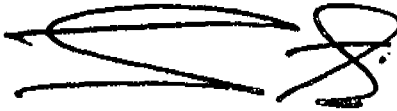
กลุ่มประสานงานเพื่อพัฒนาสตรีและเยาวชน

ลงนาม

พยาน

(นายศรีสะเกษ สมาน)

โครงการพัฒนาชีวิตและสิ่งแวดล้อม

ลงนาม

พยาน

(นายสันติพงษ์ มุลพอง)

ศูนย์พัฒนาเครือข่ายเด็กและชุมชน